

De fjonda rogr, Ågar gøta overnet,
Ur vorsta vidr, Uvæder at det værsta.
Thurs klatta bui, Jættaro bor i Vlijsvor.
Os hverri á, Ullvyr har hvor á.
Meid kasta spjengr, Miðund kan skada hestar.
Hon koti veritr, Frände er ei ven.
Hagl Halva Horn, Hagel är kallt horn,
Hand neyjar hestr, Nöd är trängt vilket,
Js eru bræust, Jä är bræusta bron,
Er ginnu gaman, Örváxt fjögvar folkit.
Sól skína skolor, Solen är himla skólen,
Tyr einhendr ás, Þrygguden är einhend,
Tjórk tveða seguro, Þjórtkem mjódr túnden.
Sogt landa belt, Skjöld gjerdar lánderna.
Mær móldar auki, Munniskan ókar stóftit.
Us bendr bogi, Uf är en open boge. } (H.)

Minerres

Navne og Øder, samt de Øvste om dem
 bringte Tuntre- eller Minde-sprog, over-
 sætte paa Svenske af M. F. Arndt, 1818.